

"הוועדה לבחירת שופטים היא חלק מהמרקם הדמוקרטי שלנו"

דוברות הנחלת בית המשפט

שופטת בית המשפט העליון בדימוס עדנה ארבל

שופטת בית המשפט העליון (בדימוס) עדנה ארבל מתנגדת לקולות הקוראים לשינוי השיטה לבחירת שופטים בישראל © "ייתכן שישנם שיבושים או תקלות הקשורים באדם כזה או אחר, אך אין מדובר בפגמים בשיטה. המערכת עובדת, השיטה עובדת והיא ראויה ביותר", היא אומרת בריאיון מיוחד לאסכולה

אפרת אברהם-ליבנה

דוברת האו"פ

אבנר הופשטיין

עורך אסכולה

אבנר הופשטיין

אפרת אברהם-ליבנה

והדמוקרטיה. השיטה של בחירת השופטים נבנתה ברוח הזאת. אנחנו מדברים על דמוקרטיה שמבוססת ובנויה על שלושה נדבכים: שלוש רשויות שהן עמודי התווך של הדמוקרטיה ועמודי התווך של המדינה: הרשות המחוקקת - הכנסת; הרשות השופטת - בתי המשפט; והרשות המבצעת - הממשלה ורשויותיה. הוועדה לבחירת שופטים כוללת נציגים מכל אחת משלוש הרשויות, והרעיון מאחורי המבנה הזה הוא שכל רשות צריכה לפעול באופן עצמאי, אך מתוך כבוד לרשויות האחרות, ושבועדה למינוי שופטים יהיו נציגי שלוש הרשויות. לצידם יושבים נציגים מלשכת עורכי הדין, שהם הגוף המקצועי המייצג את עורכי הדין. התוצאה היא שמספר הנציגים המקצועיים הוא חמישה: שני עורכי דין ושלושה שופטים, בראשם נשיא או נשיאת בית המשפט העליון, ומספר הפוליטיקאים - שרים וחברי כנסת - הוא ארבעה. בראש הוועדה עומד שר או שרת המשפטים. הרכב זה נראה לי הרכב מאוזן, אשר למיטב ידיעתי במהלך השנים תפקד באופן ראוי."

אבל תמיד היו גם חריקות וטענות על הטיה. בשנתיים האחרונות גם נחשפו חשדות לשחיתות. כל אלה מכרסמים באמון הציבורי בוועדה.

"כשופטת בית המשפט העליון ישבתי שנים מספר בוועדה לבחירת שופטים. אף ששרי משפטים התחלפו במהלך הזמן, התרשמתי שהתנהלות הוועדה הייתה ראויה ועניינית, ולנגד עיניה עמדה תמיד המטרה לבחור את השופטים הטובים והראויים ביותר."

ראינו בתחקיר בתוכנית הטלוויזיה "עובדה" כיצד שופטים מתחננים בפני חברי ועדה על הקידום שלהם.

"אכן התמונה שהתגלתה בתחקיר מצערת וחייבה את

מהמטבח הצנוע והנעים של השופטת בדימוס עדנה ארבל, המוקף במאות ספרים (היא מתקשה להחליט אם לשמור את הספרים או להתחיל לחלק), קשה לשמוע את ההתבטאויות הקשות ושלוחות הרסן נגד בית המשפט העליון ונגד גורמי האכיפה בכלל, את הקמפיין לצמצם את סמכויותיו, או את הדרישה להגדיל את שקיפותו ולהכפיף את שופטיו להחלטות הכנסת. ארבל אינה אישה של מהפכות גדולות, והיא מתקשה לקבל את הדחף הבלתי נלאה לפגוע בבית המשפט העליון, לשנות את הרכב השופטים או לחוקק חוקים שיעקפו את סמכויותיהם או יצמצמו אותן.

השיחה שקיימנו על שיטת הבחירה של שופטים בישראל נערכה בצל התחייבויותיה של איילת שקד, שרת המשפטים בממשלה היוצאת, להגדיל את מספר השופטים השמרנים - מהפכה שבסופו של דבר לא עזרה לה לצלוח את הקלפי. במקביל התפרסמו גם החשדות נגד אפי נווה, לשעבר יו"ר לשכת עורכי הדין, בדבר שוחד מיני סביב מינוי שופטות. ארבל משוכנעת שהמערכת והגוף שבוחר את חבריה יצלחו את המשברים האלה.

השופטת ארבל, האם את עדיין רואה היגיון בהרכבה של הוועדה לבחירת שופטים, או שאולי הגיע הזמן לבחון הרכב אחר?

"התשובה היא בהחלט כן, אני רואה היגיון רב באשר להרכב הנוכחי של הוועדה. חשוב להבין שהוועדה לבחירת שופטים אינה ישות מנותקת. הוועדה, הרכבה, אופן ניהולה וקבלת ההחלטות שבה, נגזרים מעקרונות יסוד ומסדרה של תפיסות, המבוססים על עקרונותיה הדמוקרטיים של מדינת ישראל היהודית

מלוא תשומת הלב של כל הגורמים. לא יעלה על הדעת בעיניי, ששופטים יפנו לחברי הלשכה בעניין מינוי שלהם או של מקורב כזה או אחר. ועדת המשנה, הפועלת לצד הוועדה המרכזית, מזמינה את המועמדים, שואלת אותם שאלות ואינה עושה להם חיים קלים. השיח בוועדה הוא לעיתים לא קל. אני זוכרת שכמועמדת לבית המשפט העליון, לא עשו לי חיים קלים בוועדת המשנה. אבל כל ההתדיינות צריכה להיות במסגרת ראויה של ועדת משנה שמזמינה את המועמד. אסור שיהיו הסכמים סמויים, ואסור שתהיינה שיחות מחוץ למסגרות הפרמליות.

איילת שקד. "לא יכולה לשלול שהיו לה כוונות טובות"

מועמדים לשיפוט או פניות, כפי שנטען שהתקיימו. אני יודעת שמאז ומתמיד שופטים נזהרים מכך, ואם הייתה תקלה, היא טופלה ואני מקווה שתהיה בכך משום אזהרה לעתיד.

"אני מאמינה שכל אדם שנבחר כחבר לוועדת הבחירה מבין את החשיבות והאחריות המוטלות עליו במסגרת התפקיד. יש חשיבות ורצון בבחירה של האנשים הטובים ביותר למערכות המשפט ברמות השונות. הסמכויות של השופט הנבחר הן רחבות וחשובות:

השופט עוסק במגוון נושאים, בהם נושאים ציבוריים ואזרחיים, וכן עניינים פליליים ודיני נפשות. הוא שולח לא פעם אנשים למעצר או מאסר, הוא עוסק בסוגיות של מוסר, מצפון ופירוש חוקים, ומכלול סמכויותיו רחב ביותר. יחד עם החברים בוועדות שבהן הייתי חברה כשופטת בית המשפט העליון, עם הנשיא גרוניס והמשנה לנשיאה דאז מרים נאור, תמיד באנו לדיונים בוועדה מתוך תחושת שליחות, ולא אגזים אם אומר, שגם לעיתים, מתוך חרדת קודש".

כן, אבל אנחנו צריכים לסמוך על מילתך, כיוון שדיוני הוועדה חסויים. אולי לנוכח הגילויים האחרונים על דילים ועל חשדות למינויים ממניעים פסולים, ראוי לבחון מחדש לפתוח לפחות חלק מדיוני הוועדה לציבור?

"הוועדה עוסקת בבחירת אנשים המועמדים לשיפוט או בקידום שופטים מערכאה אחת לאחרת. בפני הוועדה מונחים פרטיו האישיים של המועמד וגם שמות הממליצים לגביו. חשיפת החומר או הדיונים לגבי מועמדים לשיפוט מהווה בין היתר פגיעה בפרטיות של המועמד. אני חברה בוועדת השתיים יחד עם השופטת (בדימוס) אורית אפעל גבאי, שבה אנו מקבלות מהנהלת בתי המשפט פניות משופטי שלום המבקשים להתקדם לבית המשפט המחוזי. תפקידנו לבחון את החומר הרלוונטי שנשלח על ידי המועמד, בכלל זה פסקי דין של המועמד, ולגבש המלצה עבור הנשיאה והשופטים בוועדה לבחירת שופטים. באחרונה הוגשה עתירה של העמותה למשילות לפרסם את המלצות ועדת השתיים, ולהכפיף את הוועדה לחוק חופש המידע כדי שהציבור ידע את השיקולים והנימוקים מאחורי העלאת שמות מועמדים. בעניין זה ניתן פסק דין של בית המשפט

"אך חשוב לציין שאין לשלול מקרה שבו מספר המקומות שבהם נדרשים שופטים חדשים מוגבל, מצב המתרחש לא פעם. במקרה כזה תהיה הסכמה בין חברים בוועדה, ולפיה חבר ועדה מלשכת עורכי הדין מציע לחברים להצביע עבור המועמד המתאים לדעתו, והמוסכם על חברו, ואילו החבר, חבר הכנסת לדוגמה, יצביע בישיבה הבאה עבור המועמד הראוי והמועדף על שניהם. סידור זה יכול להיות חיובי ויעיל כל עוד ייעשה באופן ענייני, מקצועי ועל דעת חברי הוועדה. לא על בסיס אינטרסים זרים אלא על בסיס ניהול סדרי עדיפויות והמקומות הפנויים העומדים להכרעה".

האם חבר ועדה צריך להקפיד להציב חומה בינו לבין המועמדים ולהימנע מכל שיח על אפשרות קידום? זה אפשרי בכלל בתרבות הישראלית?

"כן, אני חושבת שכל מסלולי השיחה בין חברי ועדה למועמדים צריכים להיות פורמליים, רשמיים ואחידים לכולם. אולי אני מגזימה ולא מציאותית אבל זאת המציאות שאני מאמינה בה וחושבת שנכון להתנהל לפיה. לדעתי, ראוי להקפיד על כך שבעתיים, דווקא נוכח מה ששמענו שקרה, אם קרה, בתקופה האחרונה. בוודאי לא מתקבל על הדעת ששופטים יפנו לחברי ועדה בפנייה ישירה הקשורה לאינטרסים האישיים שלהם. אני לא אומרת זאת מתוך התחסדות אלא מתוך חשש למערכת ודאגה אמיתית לחוסנה, ובעיקר מתוך רצון שוועדת הבחירה והמערכת כולה ייהנו מאמון הציבור.

"אמון זה הוא אבן היסוד והבסיס לתפקוד המערכת כולה. משכך כל חברי הוועדה חייבים להקפיד קלה כחמורה. לפחות לגבי השופטים, קיימים איסורים שהטילה כבוד הנשיאה חיות על קיום שיחות של

דוברות ההגלת בית המשפט

הוועדה לבחירת שופטים. "חשיפת החומר לגבי מועמדים מהווה פגיעה בפרטיותם"

כבר שימוע בפני הכנסת - למה לא שימוע בפני השרים כולם או השופטים כמו גם בפני חברי לשכת עורכי הדין? זה נראה לא מעשי, מיותר ולא נכון. בוועדת המשנה שואלים שאלות על דעות והשקפות עולם ולעיתים אף מקשים על המועמדים בשאלות קשות ורגישות. אין ספק שהשאלות, שמטרתן לעמוד על טיבו ועמדותיו של המועמד, ראויות ונועדו לקדם את המטרה לבחור במועמד הראוי ביותר. באשר לעמדות הפוליטיות, הייתי מסתייגת ונוהרת ולדעתי ראוי ונכון להתרחק מהשדה הפוליטי.

"באחת מוועדות המשנה שבה הופעתי כמועמדת בית המשפט העליון היה חבר כנסת שכעס מאוד על החלטות מסוימות שקיבלתי כפרקליטת מדינה וזה בא לידי ביטוי בשאלותיו בוועדה לבחירת שופטים. זה לא היה קל או נעים אבל נראה שעמדתי בכך. אני סבורה שלגיטימי לגמרי לשאול את המועמד שאלות גם אם לעתים הן לא נעימות ומכבידות, אבל זה צריך להיעשות במסגרת הראויה, במסגרת ועדה או ועדת משנה. חברי הוועדה מקבלים את החומרים וניתנת להם הבמה לבחון היטב כל מועמד ומועמד בצורה קפדנית וראויה. לפי דעתי מיותר לערוך שימוע נוסף בכנסת או במסגרת אחרת, אחרי ועדת הבחירה. מה גם שנציגים של הכנסת חברים בוועדת הבחירה. זאת ועוד, לא ברור לי למה להטיל על המועמד להופיע בפני הכנסת ולמה הכנסת צריכה לקיים שימוע בהבדל מהרשויות האחרות השותפות להליך באמצעות נציגיהם חברי הוועדה".

בארה"ב הנשיא ממנה בהתייעצות עם הסנאט שופטים עליונים עד סוף חייהם. האמריקאים מכירים בכך ששפיטה היא גם עניין אידאולוגי שנתון להשפעות פוליטיות. יש לכך יתרונות?

"הקטע הפוליטי בבחירת שופטים בארה"ב מפריע ולטעמי פוגם בהליך הבחירה, אם כי לא בהכרח

העליון בהרכב השופטים פוגלמן, עמית וסולברג, שסברו שאין מקום למסור את החומרים האלה, בעיקר מהטעם שמדובר בוועדות פנימיות וקיים חשש לפגיעה בפרטיות המועמדים. בחודש יוני השנה נדחתה גם בקשה לדיון נוסף בנושא. ראוי לציין שהרעיון להקמת ועדת השתיים היה בזמנה של הנשיאה דורית ביניש מתוך כוונה שלשופטים המבקשים להתקדם בשיפוט תהא כתובת מסודרת ואחידה. באחרונה הציעה הנשיאה חיות נוהל שלפיו סיכום המלצות הוועדה יועברו לחברי הוועדה ולמועמד עצמו".

זאת החלטה שזכתה ללא מעט לביקורת.

"ייתכן, לי לא ידוע על כך אבל השופטים בפסק דינם הדגישו באופן ברור את התפקיד שמוטל על הוועדה והחשיבות למנות את האנשים הראויים ביותר לשיפוט, לבחון את האיכות והרמה המקצועית של המועמד, את המזג השיפוטי שלו, את טוהר המידות שלו, היעדר תלונות נגדו ואת מכלול התכונות, הידע והעשייה שהוא מביא איתו לתפקיד, כדי לראות אם הוא אכן ראוי לשיפוט או לקידום במידה שהוא שופט מכהן. ברצוני לשוב ולהדגיש את החשיבות בבחירת האנשים המתאימים ביותר, היעילים, הטובים והראויים לשיפוט. התרשמתי תמיד שזאת הייתה המטרה".

מהי עמדתך באשר להצעה שקידם יריב לזין בתפקידו כיו"ר ועדת הכנסת (הוא גם עשוי להיות שר המשפטים הבא) ולפיה שופטי בית משפט עליון יעברו הליך של "שימוע" בפני הכנסת?

"בוועדה לבחירת שופטים וגם בוועדות המשנה יושבים נציגים של הכנסת ובוחנים בשבע עיניים את הנתונים שמוסר המועמד ואת המלצות לגביו. לא פעם, מוזמן המועמד עצמו להופיע בפני ועדת המשנה, לכן איני רואה צורך בשימוע נוסף בפני מליאת הכנסת כולה. אם

בתוצאתה. שופטים אינם אמורים להיבחר על פי זהות פוליטית אלא באופן ענייני, מקצועי וללא שיקולים חיצוניים. כך חוננו וכך התנהלנו. זה לא אומר שלא יכולים להיות בארה"ב שופטים מצוינים, אנשים נהדרים שאת חלקם הכרנו באופן אישי. אבל התופעה שבה מגיע נשיא חדש ורוצה מועמדים מטעמו לבית המשפט העליון בעייתית. יש בארה"ב בית משפט עליון מפואר, ויש שם פיקוח של הסנאט. אבל אנחנו חוננו וגדלנו על הרעיון ששופטים הם עצמאים ושיקוליהם ענייניים ומקצועיים. אין להם מחויבות פוליטית או אחרת אלא לאמת ולצדק על פי מצפונם הערכי והמקצועי. כך תמיד ראינו זאת. מדובר בחינוך משפטי ומקצועי אחר, בשיטה שונה ובעולם אחר. לא הייתי רוצה שייבחרו שופטים בישראל לפי נטייתם ימנה או שמאלה."

אולי בדור החדש של השפיטה זה בלתי נמנע?

"אינני מכירה מספיק את הדור החדש, אבל שמעתי את איילת שקד, מי שהייתה שרת המשפטים עד לאחרונה, שאמרה שבתקופת כהונתה דאגה שייבחרו שופטים שמרנים יותר וליברליים פחות, שופטים שיהיו נכונים לבצע שינויים במגמות הפסיקה הקיימות. אני מאמינה שאסור שיהיה עירוב של שיקולים פוליטיים בבחירת שופטים, וזאת מבלי לפגוע בשופטים שנבחרו שאני מאמינה שיפעלו על פי צו מצפונם."

היא טועה או מטעה?

"לא ישבתי איתה בוועדה לבחירת שופטים. אני לא יכולה לשלול שהיו לה כוונות טובות מנקודת מבטה. אני רק שוללת את הגישה שמעמידה שיקולים פוליטיים בבסיס העניין של מינוי שופטים. אני לא טוענת, חלילה, שלא בחרו בתקופת כהונתה שופטים טובים וראויים. אבל כל הגישה כיום של שינוי מערכת המשפט בכל מחיר לא מקובלת עליי, והמתקפה על השופטים ועל המערכת כולה, כמו גם על גורמי האכיפה - היועץ המשפטי לממשלה, הפרקליטות והמשטרה - כשיטה, אינה ראויה ומדאיגה אותי. היא מזעזעת את אמות הקפים ועלולה לפגוע במערכות ערכיות שעושות את עבודתן נאמנה. שהרי נאמר, כדברי השופט פרנקפורטר, שאין לשופט לא חרב, ולא ארנק, כל שיש לו הוא אמון הציבור בלבד."

בפרשת המינויים של אפי נווה, על פי החשדות, נחשף כי בקדנציה האחרונה היו עסקאות אפלות סביב מינוי שופטים, לרבות חשד לשוחד מיני. ח"כ (לשעבר) שלי

יחימוביץ' טענה שהפרשה הזאת מטילה צל על כל 300 המינויים של הוועדה לבחירת שופטים בקדנציה האחרונה.

"אם חלילה קיימת תופעה כזאת של עסקאות מושחתות סביב מינוי שופטים, היא מדאיגה מאוד ויש לבחון את הדברים ביסודיות. ואם אכן כך, לבער את הרע מקרבנו. אני עדיין מקווה שכשהחקירה והבדיקה של הגורמים המוסמכים יסתיימו, יתברר שיש יותר עשן מאש. כך או כך, אני בטוחה שהנושא הזה ייבדק עד תום ושינוכשו העשבים השוטים אם חלילה ישנם כאלה. קיים כאן חשש לנגע אבל אני רוצה להאמין שלא מדובר בתופעה רחבה, ורוצה לקוות שאני לא טועה. לכן אני לא מאמינה שאירוע כזה או אחר מקרינים על כלל השופטים. אני מאמינה ובטוחה שהשופטים כולם הגונים וראויים וטובת המערכת וטובת הציבור כולו עומדות תמיד לנגד עיניהם."

איך שומרים על האיזון בין גברים לנשים בבחירת הרכב השופטים?

"בבית המשפט העליון כיהנו כנשיאות דורית ביניש ומרים נאור, וכיום מכהנת בו הנשיאה אסתר חיות. גם בפרקליטות הגיעו פרקליטות לעמדות בכירות, הן כפרקליטות מחוז הן כפרקליטות מדינה. מערכת המשפט בהחלט מקדמת נשים ואני מעולם לא הרגשתי ששמים רגליים לנשים, להפך. דורית ביניש ואני היינו פרקליטות מדינה והתמנינו לעליון. הייתי רוצה שיבחרו אישה משום שהיא ראויה וטובה, לא מפני שהיא אישה."

אז את לא תומכת באפליה מתקנת?

"צריך להקפיד ולשמור על איזונים ולתת הזדמנות לאנשים מכל המגזרים אם הם ראויים ומתאימים. אבל גם לגבי שופט ערבי - הייתי רוצה שייבחרו שופטים ערבים מפני שהם ראויים למינוי, לא בגלל מוצאם. בעבר עבדתי עם שוטרים ערבים מצוינים. כמו כן ישבתי בדיונים לצידם של שופטים ערבים גם בבית המשפט המחוזי וגם בבית המשפט העליון, שופטים ראויים ואנשים נהדרים. גם כאן אני מדגישה שהייתי רוצה שיבחרו כל אחד ואחד מכל המגזרים משום שהוא טוב, מתאים וראוי ולא בגלל מוצא או שיוך כזה או אחר."

מה דעתך על שיטת הוותק "הסיניוריטי" שבמסגרתה בוחרים לנשיא את השופט הוותיק ביותר בעליון? יהיה מי שיטען שצריך לבחור נשיא על פי כישורים.

גדלנו לתוך המציאות שבה נבחרים נשיאים על פי ותק.

המציאות הוכיחה שיש בשיטה זו היגיון רב. לא היינו רוצים שתהיה תחרות או תתנהל מעין מערכת בחירות בין שופטים מכהנים לתפקיד הנשיא. נתאר לעצמנו מצב שזמן רב לפני סיום כהונת הנשיא יתחילו השופטים שרואים עצמם ראויים לפעול לקידום ויציגו עצמם בדרכים כאלה ואחרות כמועמדים ראויים לתפקיד. האם יעלה על הדעת שמערכת המשפט תהיה עסוקה במסע בחירות? זה לא סביר בכל בית משפט ובוודאי לא בבית המשפט העליון. בשיטה הנוכחית כל שופט יודע שרואים אותו בתפקודו ומכירים את פסקי הדין שלו, מלווים אותו במהלך שנותיו בשיפוט וחוסכים ממנו, ובעיקר מהמערכת והמציבור, את המסע והמירוץ לכס הנשיאות. "במהלך כהונתי בבית המשפט העליון בתקופה של עשר שנים זכיתי לעבוד מקרוב עם ארבעה נשיאים: הנשיא ברק, הנשיא ביניש, הנשיא גרוניס והנשיא נאור. ראיתי אותם מסיימים תפקיד ומתחילים תפקיד, והכול התנהל למופת ובכלל זה תהליך הבחירה לפי הוותק".

את לא סומכת על שופטים שיעמדו בפיתוי להתחרות?

"אני סומכת מאוד על השופטים אך אני חוששת מהתהליכים האלה במהלך עבודתם העמוסה לעייפה ולא הייתי רוצה להעמיד בפניהם מכשול. כיום הכול מאוד ברור. השיטה כיום מכתובה הכשרה לנשיאות במהלך השנים שבהן השופט או השופטת המיועדים מכהנים בבית המשפט עד לנשיאות, ואיני רואה שום סיבה לשנות את השיטה הקיימת.

"לסיום אני רוצה לציין שבשנה החולפת חגגנו 70 שנה למדינת ישראל ויותר מ-70 שנה מאז הכרזת העצמאות. אנו יכולים להיות גאים בהישגי המדינה שלנו, לשמור על הדמוקרטיה שלנו על עמודי התווך שלה, שהן שלוש רשויותיה, ולאפשר ולהבטיח שכל רשות תפעל באופן עצמאי מתוך כבוד לרשויות האחרות. להאמין שהוועדה לבחירת שופטים במתכונת הקיימת תמשיך בתפקידה החשוב על הצד הטוב ביותר, וימונו השופטים הטובים והראויים, לתפארת מדינת ישראל". ■

תעודת זהות

עדנה ארבל נולדה כעדנה אנגלנדר בירושלים ולמדה בבית הספר התיכון "בית חינוך" בחיפה. היא החלה את לימודי המשפטים במקביל לשירותה הצבאי, בשלוחה התל אביבית של האוניברסיטה העברית, וסיימה אותם ב-1967. היא הוסמכה ב-1969 כעורכת דין, לאחר התמחות במגזר הפרטי.

במרץ 1971 נורתה ברגלה מכדור תועה באולם בבית המשפט המחוזי בתל אביב, שם הופיעה כסנגורית יחד עם עו"ד הייק בתיק שעניינו משפחות מסוכסכות בטירה. היורה פעל מתוך נקמת דם במהלך משפטו של נגיב טופיק עבדול-חי, אשר הואשם ברצח. בשנת 1972 החלה לעבוד בפרקליטות מחוז מרכז, וב-1984 מונתה לפרקליטת מחוז מרכז. במסגרת תפקידיה בפרקליטות, מונתה כחברה בוועדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה, יוסף חריש, לבדיקת חומרי החקירה הפלילית בקשר לפרשת קו 300 ולכתיבת הדוח המסכם יחד עם יהודית קרפ ויצחק אליאסוף, המשנים ליועץ המשפטי לממשלה. כמו כן, כיהנה כיו"ר הוועדה להסדרת נוהלי ההפעלה של סוכנים סמויים ואספה חומרים עם דורית ביניש, אז המשנה לפרקליט המדינה, ועם אלכס איש-שלום, קצין בכיר במשטרת ישראל, לוועדת החקירה של אירועי הטבח בסברה ושתילה.

ב-1988 מונתה לשופטת בבית המשפט המחוזי בתל אביב. במקביל לימדה בפקולטה למשפטים באוניברסיטת

תל אביב קורסים בדיני ראיות ובסדר דין פלילי. ארבל שימשה פרקליטת מדינה בשנים 1996-2004 ובין החלטותיה הבולטות אפשר לציין את כתב האישום נגד אלי הורביץ, מנכ"ל חברת טבע (הורשע במחוזי אך זוכה בעליון); כתב האישום נגד אהוד אולמרט, אז ראש עיריית ירושלים, בגין עברות על חוק מימון מפלגות (אולמרט זוכה בתיק זה, אך זכה לביקורת חריפה של השופט עודד מודריק). ארבל אף המליצה על הגשת כתב אישום נגד ראש הממשלה אריאל שרון, בנו גלעד ודודי אפל בפרשת האי היווני. היועץ המשפטי לממשלה מני מזוז החליט לסגור את התיק מחוסר ראיות.

ארבל מונתה לשופטת בית המשפט העליון בוועדה לבחירת שופטים במאי 2004 וכיהנה בתפקיד עשר שנים, עד פרישתה ב-2014. מאז פרישתה ועד לאחרונה הרצתה באוניברסיטת בר-אילן בנושא סוגיות משפט ציבורי.

ארבל היא חברת מועצת האוניברסיטה הפתוחה, וחברה ב"וועדת השתיים" עם השופטת בדימוס אורית אפעל גבאי. כמו כן, ארבל מכהנת כיו"ר הוועדה המייעצת לסדר דין פלילי ויו"ר ועדה בנושא שיימינג (ביוש).

אם לשלוש בנות וסבתא לעשרה נכדים. בעלה וחברה לחיים אורי ארבל ז"ל, שהיה אל"מ (מיל') ושירת בצה"ל ובמלחמות ישראל במשך שנים, נפטר לפני שלוש שנים. יהי זכרו ברוך.